

Editorial**Digithum 17 - El primer número d'una nova etapa****Natàlia Cantó-Milà**

Directora

Francesc Núñez i Narcís Figueras

Professors dels Estudis d'Arts i Humanitats de la UOC

Equip directiu de *Digithum*

La revista *Digithum* publica el seu dissetè número envoltada de novetats que ens fan una il·lusió especial d'explicar-vos. Primer de tot, com ja havíem avançat en el número anterior, la revista ha optat per esdevenir una revista plenament acadèmica i orientar-se decididament a una major especialització temàtica i a una vocació internacional. Després de quinze anys de vida, de camí i d'història, *Digithum* vol jugar a primera divisió i des de la seva direcció fem una fortíssima aposta per tal que aquest objectiu esdevingui realitat. De fet, ens podeu dir que *Digithum* ja era una revista acadèmica i evidentment tindreu raó. El camí cap a la maduresa i cap a aquesta opció conscient per esdevenir una revista acadèmica que dialogui amb una comunitat internacional i especialitzada en les nostres àrees d'interès i expertesa ha estat una tria progressiva, fruit del treball que s'ha anat portant a terme, podem dir semblant, al llarg dels darrers anys.

Avui volem comunicar-vos també que enguany hem recollit un fruit especialment saborós d'aquesta llarga sembra. Un fruit que ens catapulta a l'escenari acadèmic internacional en el qual volem moure'ns i moure idees i anàlisi: *Digithum* ha entrat a Scopus! Aquest reconeixement a la feina ben feta ens omple d'alegria i ens esperona a continuar treballant encara amb més ganes, amb més intensitat i amb més compromís.

Aquesta nova etapa de *Digithum* comporta novetats importants. D'una banda, us anunciem que canviem la periodicitat de la revista; de sortir un cop l'any, passarem a sortir dues vegades, al juliol i al gener. Aquesta nova periodicitat ens permetrà tenir temps d'espera més curts i evidentment fomentarà un debat i un diàleg entre els articles, revisions i materials que publiquem, i la revista podrà tenir una vivacitat que la publicació anual només ens permetia d'una manera molt limitada. Una altra novetat és que els articles es publicaran en l'idioma d'arribada: si escriviu en anglès, l'article es publicarà en anglès (amb el resum traduït al català i al

castellà), si escriviu en català o castellà, doncs el mateix: l'article es publicarà en la llengua d'arribada i se'n traduirà el resum. Alhora, però, i amb una voluntat de crear un debat que vagi més enllà de les fronteres d'idioma que tant separen l'acadèmia, farem un esforç de traducció d'articles clau i de textos d'altíssim valor acadèmic que no són disponibles en algun dels idiomes de la revista, sigui l'anglès, el català o el castellà.

En relació amb el seu enfocament temàtic, aquesta nova etapa de la revista porta *Digithum* a fer un esforç de concentració en una sola línia, per a evitar la dispersió i crear un autèntic debat, de número a número, entre els autors que publiquin amb nosaltres. Aquesta concentració tindrà lloc primordialment a partir de l'enfocament sobre una manera de mirar i d'entendre el món que ens envolta, sobre una perspectiva analítica que anomenarem relacionisme o perspectiva relacional. Aquesta perspectiva, que cada vegada triomfa més en l'àmbit de les ciències socials i també en el de les humanitats, fou reclamada amb força per Mustafà Emirbayer en un article-manifest publicat en l'*American Journal of Sociology* l'any 1997, que tingué un ampli ressò. No obstant això, aquesta perspectiva té els seus orígens molt més enrere en el temps i d'una manera ja explícita és profundament present en la filosofia, l'estètica i la sociologia de Georg Simmel (1858-1918).

Des de *Digithum*, apostarem per obrir una línia editorial que ens permeti un posicionament en l'àmbit acadèmic internacional que només el diàleg entre una comunitat d'experts pot fer possible. La nostra aposta rau en una àrea delimitada per la teoria sociològica i la sociologia relacional, la sociologia històrica, la sociologia de la cultura i de les emocions, i rau també en una clara voluntat de diàleg interdisciplinari. De fet, com veureu, la ferma vocació interdisciplinària és present en el nou *Digithum* des del moment zero, com es fa palès en el número que presentem. Primer, però, volem aprofundir una mica més en la nostra nova

<http://digithum.uoc.edu>

línia editorial, en el seu enfocament i en l'aposta temàtica i de perspectiva.

El principal eix vertebrador de la nova línia és la perspectiva relacional com a clau per a comprendre el nòdul format per cultura-individu-societat. La línia editorial de *Digithum* se centrarà primordialment a analitzar, comprendre i explicar les formes individuals i col·lectives de teixir (fer i sentir-se en) societat i els processos contemporanis de la cultura a partir dels fils relacionals que, en el nostre dia a dia, entreteixim i que ens situen, com a individus i com a membres d'aquesta societat, estructural i vitalment.

El nom mateix de la revista fa referència a la ditada que deïxem, a l'empremta que heretem i a la seva relació amb la nostra subjectivitat en el procés inacabable de la cultura, que Simmel definia com un continu anar i venir de la cultura objectiva a la subjectiva i viceversa; un procés necessari i sempre mediat que dibuixa un cercle sense fi que ens defineix com a éssers humans.

Les persones som éssers capaços de produir objectes carregats de sentit que ens sobreviuran, que en precediran d'altres, que ens han vist créixer envoltats de la seva presència, en la major part de casos anterior a la nostra arribada al món. Així, tots naixem hereus i teixim les nostres relacions i identitat sobre les espatlles de tantíssimes persones i generacions que ens converteixen en gegants... I sobretot sobre milions d'objectes, de formes, tradicions, llenguatges, presències en passat de persones i entitats que ja no hi són, incorporant a aquest llegat inabastable el que nosaltres,

des del nostre lloc, moment i circumstància, hem pogut veure, viure i crear.

La revista *Digithum* vol analitzar des d'aquesta perspectiva relacional precisament el *digitum*, l'empremta i la seva producció, així com les seves conseqüències i formes d'articulació en un moment de transformació profunda de la cultura objectiva i de la nostra manera de relacionar-nos-hi. Els nous mitjans de comunicació, la comunicació mitjançada per ordinadors, els dispositius mòbils, Internet... Tot plegat han fet canviar la nostra manera d'entreteixir el nostre dia a dia amb els altres, de rebre i de donar el nostre llegat. El *digitum*, la nostra empremta, ha esdevingut també digital. Noves formes i sobretot noves possibilitats de preservar i de transmetre aquesta cultura es corresponen amb noves formes de crear subjectivitats, memòries i oblits, alguns de buscats, fins i tot desitjats, d'altres fruits no buscats i potser tampoc desitjats d'accions i decisions prèvies.

A aquesta tasca tan complexa i apassionant alhora dedica *Digithum* a partir d'ara la totalitat dels seus esforços. Comença una nova etapa de sembra i n'esperem una collita abundant.

Natàlia Cantó-Milà
Directora

Francesc Núñez i Narcís Figueras
Professors dels Estudis d'Arts i Humanitats de la UOC

<<http://journals.uoc.edu/index.php/digithum/article/view/n17-editorial/n17-editorial-pdf-ca>>

DOI: <<http://dx.doi.org/10.7238/d.v0i17.2719>>

